

Настоящее — четж, пишж, ходіж;

Несвършено — четѣхъ, пишахъ, ходѣхъ;

Бѫдущее — ще четж, ще пишж, ще ходіж.

Но понеже несвършенето и бѫдущето иматъ по нѣколько вида, сир. изричатъ разны другы временни точки; за туй отъ едното излазятъ четыри, а отъ другото — двѣ още времена, съ които сичкытъ ставать деветъ, именно :

a) Отъ несвършенното време четыри *прешедши*:

Определено — четохъ, писахъ;

Неопределенно — чель съмъ, писаль съмъ;

или: четѣхъ съмъ, пишаль съмъ;

Прежде прешедше — чель бѣхъ, писаль бѣхъ;

Давнопрещедшее — чель съмъ былъ и четѣхъ съмъ былъ;

b) Отъ определеното бѫдуще двѣ другы:

Неопределенно — че-щж, писа-щж; и

Предварително — ще съмъ чель, ще съмъ писалъ.

102. — Трѣба да забѣлѣжимъ: 1) че изявителното наклонение и подчинителното иматъ сичкытъ времена, като остава давнопрещедшето време само за подчинителното, а не и за другото наклонение (вижъ въ спрѣженіята); 2) повелителното има само едно време — настояще, което са зема и за бѫдуще определено: *чети!* *пиши!* или *прочети!* *напиши!* 3) Условното има четыри времена, които иматъ особенъ, начинателенъ видъ:

Настоящее и бѫдуще — четвамъ, писвамъ;

Прешедшее определен. — четвахъ, писвахъ;

Прешедшее неопредел. — чель быхъ, писаль быхъ.

За числата, лицата и родоветѣ.

103. — Отъ побнапрѣдъ знаймы, че числата сѫ дѣѣ: единственно и множественно, и лицата — три: *първо*, *второ* и *третое*. Единтѣ и другутѣ тукъ са бѣлѣжатъ